

יצחק יכין:

„יש לי הרגשה שפיקעשנו בחינוך בנינו!“

בני־אדם ממשכימים להיהרג ולהיפצע בתאונות־דרכים. כולם מודאגים, כולם מדברים על זה. אבל מסתבר שמי שיוצאות למילחמה הן דווקא חברות־הביטוח. בתחילת ינואר יציעו חברות הביטוח לכל בעלי מוליסות־הרכב להשתתף במיבצע שיקרא „זכה וחיה“. מי שלא יהיה מעורב בתאונה, לא יקבל דו"ח משוטרי ולא יירשמו לחובתו נקודות, ייכנס להגרלה. הפרס החודשי יהיה מכונית חדשה, ופעם בשנה אפשר יהיה לזכות גם בטיוול סביב העולם. ההכנסות מהמיבצע יהיו קודש לתיקון כבישים אדומים. את הרעיון הגה יצחק יכין, סא"ל (מיל') ואיש־תיקשורת (מיל'). איך נולד הרעיון שאלתי אותו.

אני נוסע בכבישים. אני רואה מה קורה, ונשבר לי הלב. כבר מזה זמן רב אני חושב איך משכנעים את הישראלי שלא לעשות עבירות־תנועה, להיות קצת יותר מנומס, לנהוג לפי החוק. בתחילה חשבתי שהדרך היחידה היא להעמיד שוטר בכל צומת, ולהטיל עונשים חריפים ממש. אבל אין די שוטרים כדי להעמיד אותם בכל צומת, והרעיון הזה נפל. אחר־כך חשבתי: הבה נראה מה אוהבים היהודים. מסתבר שיהודים אוהבים כסף ומתנות. אז חשבתי שאם ניתן להם פיצוי כספי, מין גור כזה, אולי הם יהיו מוכנים לעשות מאמץ. ככה נולד הרעיון.

● **כמה כסף יכול מיבצע כזה להכניס?**

בארץ יש קרוב ל־800 אלף כלי־רכב. אם רק רבע מבעלי־הרכב ייכנסו למיבצע וישלמו 20 שקל רמיהשתתפות, יש לנו שישה מיליון שקל.

● **ואיך יתחלק הכסף?**

מתוך השישה מיליון הצעתי לעשות מכצע־פירסום גדול נגד

תאונות

התאונות, במיליון וחצי שקל. עוד מיליון אחר ילך לקניית הפרסים, ושלשה וחצי מיליון שקל כל שנה ילכו לחידוש ושיפור כבישים אדומים.

● **למה לא הצעת את ההצעה שלך למושרד־התחבורה?**

הצעתי, אבל ראיתי שהרברים זויס בקושי. אז הלכתי לאיגוד חברות־הביטוח והם קיבלו את הרעיון, ואפילו מוכנים להוסיף כסף לפירסום. להם זה כדאי. מניעה של תאונה אחת חוסכת להם כסף, שלא לדבר על חייראם.

● **סליחה על השאלה הגועלית, אבל מה ייצא לך מכל העסק?**

כלום. ואולי לא־כלום. יש לי הרגשה שאני, וכל בני־דורי, פיקשנו קצת בחינוך הבנים שלנו. רצינו לתת לילדים שלנו, וגם נתנו להם הרבה יותר ממה שהם היו צריכים, וטראי מה קורה היום. כמה כסף יש לך בבנק, זה מה שחשוב. יש לי הרגשה שאנחנו אשמים, ואם המיבצע שהגיתי יציל חייראם, אני אהיה מאוד מרוצה.

ניצה שפירא־ליבאי:

„אני פורשת מתפקידי רק בסוף החודש!“

פניתי גם אל היועצת המורשת, ניצה שפירא־ליבאי ובי שפתי לשמוע ממנה דבריי־סיים.

נשים

עוד לא סיימתי את תפקידי. אני מסיימת אותו רק בסוף החודש. אני צריכה לסיים עדיין את ערכת הסקר על הסדרות מיניויות.

● **אני מבינה ששימחה כבר נבנסה לתפקידה החדש. איך מסתדרות שתי עבודות אלה זו עם זו?**

שתינו נמצאות במישרד ראש־הממשלה: היא נכנסה ללישכת, ואילו אני עברתי ללישכה אחרת. מוטלים עלי כמה דברים קטנים לסיים.

● **זה מתסכל עבורך, להגיש סקר בלי היכולת ליישם אותו, מכיוון שכבר לא תהיי בתפקידך?**

לא, זה לא מתסכל אותי, מפני שאני מטפלת בנושא ההטרדות המיניות כבר במשך ש־שבע שנים. הצלחתי לבנות, באיטיות, מודעות לעניין. הסקר הוא רק השיא של תהליך זה. הוא נערך ככתב, ועצם העובדה שקיבלתי תשובות מ־40% מהנשאלות מעידה שחלה התקדמות בעניין. אני רוקא מלאת סיפוק מכך שטיפלתי בו כמעט לבדי, ולכן זה עלה לי 3500 שקלים בלבד. לולא הייתי כלי־כך ייקית בעבודה — לא רק שלי, גם של אחרים: — הייתי מסיימת זאת מזמן. (דפנה ברק)

אתיה שימחה:

„ביקשתי וקיבלתי מראש־הממשלה חבל ארוך!“

ביום השלישי נערכו חילופי־גברי במישרד היועצת־למ־עמד האשה במישרד ראש־הממשלה: אתיה שימחה, שכבר כיהנה במישרה זאת בעבר, החליפה את ניצה שפירא־ליבאי. שימחה, שהתראיינה ב„העולם־זהה“ אחרי שנודע לה שתתמנה שוב לתפקיד זה, סירבה השבוע לשתף פעולה עם התיקשורת, שטעה עליה. שאלתי אותה מדוע.

ראשית, איני חוקה בתיקשורת. איני מבינה בזה. שנית — אני חוששת להרצות על כוונותי ותוכניותי בטרם התחלתי, ולהישמע

נשים

יומרת. ושלישית — נקבעה לי פגישה עם ראש־הממשלה לסוף השבוע, וחשבתי שאין זה יאה שאצא לתיקשורת לפני־כן. אני כלי־כך לא מתמצאת בזה, עד שממש הופתעתי מכך שהגיע צלם לפגישה עם יצחק שמיר. גם דבריו של ראש־הממשלה השפיעו עלי. הוא אמר לי: „אני לא רוצה כותרות, אני רוצה עבודה!“

● **מה עוד הוא אמר לך בפגישה זו?**

הוא אמר שהוא מעריך את הכוח הרב הגלום בנשים, והביע מיישאלה לראות יותר ויותר נשים משתלבות בחיים הציבוריים.

● **ביקשת חבל ארוך, כדי להגשים כל זאת? אני קיבלתי חבל ארוך! אני אשת־עבודה. כל חיי עסקתי בנושא זה, ולכן אני חושבת שאני מסוגלת לקדם אותו.**

● **חילופי־הגברי עם שפירא־ליבאי התקיימו באי־רח מסודר?**

אני, מצירי הומנתי אותה לכוס־קפה, והבטחתי לה להתייחס כראוי לפרי־עבודתה ולמסקנותיה ולשמור עימה על קשר בעתיד. (דפנה ברק)